

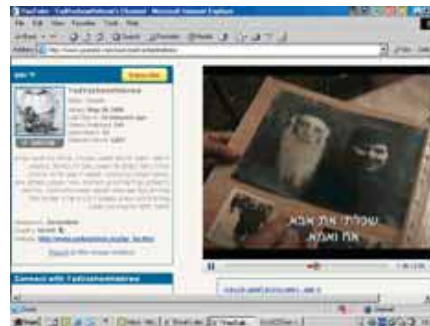
יותר מחצי מיליון צפיות בחודש הראשון בערוצי יד ושם החדשים ב- YouTube מאת דנה פורת

בנושא השואה יש חשיבות יתרה לנוכחותם של ערוצים אלו. אנחנו מאמינים שאותה הצלחה תהיה גם לערוץ יד ושם בשפה העברית.

"בעבורנו זו זכות גדולה שיד ושם בחר להשתמש ב-YouTube להפצת התכנים שלו", אמר פרופ' יוסי מטיאס, ראש מרכז המחקר והפיתוח של Google בתל אביב. "ערוצים אלו יאפשרו ליד ושם להעביר מידע ומסרים לקהלים חדשים ברחבי העולם ויעזרו לזכור פרק נורא זה בהיסטוריה האנושית".

יד ושם מודה ל-Google ול-YouTube על הסיוע בפתיחת הערוצים החדשים.

הכותבת היא מנהלת התוכן של אתר האינטרנט.

ב-YouTube מעידה על העניין הרב בנושא השואה, וברשת האינטרנט המוצפת במידע שגוי ובשקרים

■ בתחילת יוני פתח יד ושם ערוץ בשפה העברית ב-YouTube, והוא מתווסף לערוצים באנגלית ובערבית שעלו לקראת יום הזיכרון לשואה ולגבורה. בחודש הראשון מאז עלו שני ערוצים אלו, צפו בהם יותר מחצי מיליון פעמים. בערוץ בעברית (www.youtube.com/yadvashemhebrew) עשרות עדויות של ניצולי שואה המשולבות בתצלומי ארכיון, בסרט וירטואלי במוזאון לתולדות השואה ובספורים אנושיים מרגשים כמו איחוד משפחות שהופרדו בשואה. ערוצי יד ושם הם דינמיים – יד ושם יוסיף ויעלה סרטונים וקטעי וידאו לעתים קרובות. יושב ראש הנהלת יד ושם אבנר שלו הסביר: "הפופולריות של ערוצי יד ושם באנגלית ובערבית

"ואלה שמות" תערוכה מקוונת חדשה על מסע השב"כ לזיהוי שמותיהם של עשרות קרבנות שואה

מאת עמיר וולף

במשך שנתיים עמלו מומחי יד ושם, בראשות מנהלת מחלקת ההדרכה באגף הנצחה וההסברה נעמה גליל, על זיהויים של עשרות קרבנות צעדת המוות, יהודים ולא יהודים. עד היום זוהו כבר 24 מהם. המאמץ לזהות עוד שמות ופרטים על הקרבנות יימשך גם בעתיד.

"ואלה שמות" – תערוכה חדשה שעלתה לאתר האינטרנט של יד ושם – מספרת את סיפור הצעדה ואת תהליך שחזרם של השמות וחושפת את המידע הרב שנצבר עד היום על האסירים: שמותיהם, התאריך והטרנספורט שבו הגיעו לאושוויץ, מסמכים ותמונות שלהם שנמצאו בארכיונים שונים, וכן עדויות וידאו של צועדים בצעדות המוות, תמונות, חפצים וציורים מצעדות מוות אחרות המצויים באוספי יד ושם וחומר לקסיקוני להרחבה. האתר גם קורא לכל מי שידוע דבר כלשהו על הקרבנות, על פי המידע המוצג באתר, למסור את המידע ליד ושם ולעזור בתהליך השבת שמותיהם של קרבנות הצעדה.

הכותב הוא עורך אתר האינטרנט בעברית.

מיקומו של קבר האחים היה ידוע למעטים. בעקבות סיור של אנשי השב"כ במקום, עלה בהם הרעיון לנסות ולזהות את הנרצחים על פי המספרים שנחקקו על המצבה שעל הקבר ולהציב במקום מצבה נוספת שתישא את שמותיהם. יד ושם נרתם לסייע והחל בתחקיר מקיף שכל מהותו היא "לכל איש יש שם".

טקס גילוי המצבה החדשה נערך בסוף חודש מאי בפולין בנוכחות בכירי השב"כ וקרובי משפחתם של קרבנות הצעדה, והוא היה שיאו של המבצע.

■ "ברבבותיהם, מכל המחנות המסונפים לאושוויץ, בלא פוגה ומנוח, נגררו ההמונים יום ולילה, לילה ויום [...] והגרמנים, שומרי הצועדים [...] זרעו את הדרכים בירויהם. ירקו אש-מקלעים בנחשלים, והשלגים בלעו את שלדי גוויותיהם".

במילים אלו תיאר יחיאל דינור-פיינר, הידוע בכינויו קצטניק, את צעדת המוות שיצאה ב-18 בינואר ממחנה אושוויץ מערבה. קצטניק היה אחד מכ-1,000 אסירים שהוצעו בצעדה ומהמעטים ששרדו ממנה. רבים אחרים נורו בידי אנשי האס-אס או קפאו ונתרו בצד הדרך.

קבוצה של 45 אסירים שהגרמנים ירו בהם ביער הסמוך לעיירה ריבניק שבפולין הובאה על ידי כומר מקומי לקבורה בקבר אחים בעיירה קשיאוז'ניצה הסמוכה. לפני שנקברו האסירים הורה הכומר לקברן לרשום את מספרי האסיר שהיו חקוקים בזרועותיהם. מסמך מקורי זה שמור עד היום בארכיון אושוויץ, והעתק שלו מוצג במוזאון לתולדות השואה ביד ושם.